

Dopis z Taizé

Dvuměsíčník

1

únor – březen 1992

Láska, pramen svobody

DOPIS Z FILIPÍN napsal bratr Roger pro Evropské setkání mládeže v Budapešti konané ve dnech 30. prosince 1991 až 4. ledna 1992, jehož se zúčastnili mladí lidé ze všech východoevropských i západoevropských zemí. Dopis byl přeložen do pětaticeti jazyků.

Proč DOPIS Z FILIPÍN? Bratr Roger navštívil Filipíny v únoru 1991. Byl pozván, aby spolu se skupinou bratří vedl shromáždění mladých lidí ze všech oblastí této země. Po tomto shromáždění se během roku 1991 konala řada regionálních setkání od severu až po jih Filipín, od Baguio až k Mindanau.

DOPIS Z FILIPÍN bude sloužit jako základní text pro rozjímání při MEZIKONTINENTÁLNÍCH SETKÁNÍCH MLADÝCH, která se budou konat v Taizé týden co týden v průběhu roku 1992.

Kdybys věděl, že Bůh k tobě přichází stále...

Dar, který Kristus vložil do tvé duše, je tak jedinečný, že útek není možný.¹

Před čím vlastně utíkat? Před jeho láskou, nevyčerpatelným pramenem svobody?

Když se kolem tebe budou vzdouvat vlny rozčarování, necháš v sobě zaznít hlas: „Dej mi, Pane, abych přijal tvou lásku“?

Přijmout jeho lásku, stále nabízenou... V tom je žár dechu evangelia.

Všude, v nejbližších končinách země, ale i docela blízko tebe jsou lidé, kteří nenechají v sobě umlknout toto vnitřní volání.

A právě ti jsou nejhluběji uvedeni do svobody. Láskou k tomu, co jim bylo svěřeno, se připravují k převzetí odpovědnosti.

Budou mezi těmi, kteří zmírňují strasti nevinných, umenšují utrpení nejbezbrannějších. I s málem prostředků budou mít odvahu ke sdílení. Odváží se podstupovat rizika, aby napomáhali lidské svobodě.

I tam, kde národy žijí v temnotách, se najdou lidé, kteří ožívují zkomírající plamínek.²

V pokorné modlitbě čerpají svobodu odolávat tvrdým nárazům s duší plnou naděje.³

Jejich život nás oslovuje a také nám klade otázku: odkud se v nich bere taková svoboda?

*

* *

¹ Při setkáních na Filipínách se vracela otázka, jak se zbavit malomyslnosti, jak se zbavit zoufalství. Kde nalézt pramen života, z něhož můžeme čerpat nové a nové síly k činnorodému nadšení? Mnoho mladých Filipínců prožívá ekonomické obtíže a nezaměstnanost. Mají však jedinečné dary – srdce plná důvěry, důvěru v živého Boha. Mnozí z nich jsou pozorní k druhým, zvláště k nejméně šťastným. Mnozí vědí, že modlitba vůbec nevede k pasivitě, ale zavazuje k odpovědnosti za budování lidské rodiny, a to s velkou osobní nezištností.

² Ježíš nás o tom ujišťuje: „Já jsem...“ ale také: „Vy jste světlo světa.“ [Jn 8,12 a Mt 5,14]

³ Kéž bychom si uvědomovali, jak zpěv při společné (ale i při osobní) modlitbě nás otevírá a vede ke svobodě! Společná modlitba může uvést do kontemplace přítomnosti Vzkříšeného, a to především krásou zpívaných modliteb a hymnů.

Dítě zpívající modlitbu může vlévat sílu lidem všech generací. Bylo by krásné, kdyby v kostelích zpívalo modlitbu dítě nebo i více dětí střídavě s dospělými.

Stačí málo k tomu, aby v kostelích bylo útulnější: svíce, ikony, nějaké závěsy, staré levné koberce k sezení nebo klečení...

Vynikající houslista Yehudi Menuhin napsal: „Zpívaná slova pronikají až do hlubin duše. Jsem přesvědčen, že mladí lidé, kteří se dnes kostelům vyhýbají, by se tam hrnuli, kdyby se tam setkávali s tajemstvím, které by mělo tyto prostory naplňovat.“

Případá ti důvěra ve Vzkříšeného příliš křehká, než abys mohl jít po této cestě spolu s nimi?

Myslíš si někdy, žeš ho už opustil, ale on je přítomný v tobě, nikdy tě neopouští. V tom je v evangeliu to nečekané.

*Copak my všichni nejsme chudí Kristovi, tak křehcí v očích lidí? A přece si nás Bůh volí, aby nám svěřil tajemství naděje.*⁴

Mnoho mladých lidí přemožených pochybnostmi nedokáže v důvěře spolehnout na Krista; byli opuštěni těmi, kterým je Bůh od narození svěřil.

Už v dětství se v jejich nitru otevřelo prázdno, které nemohou zaplnit. Jakoby chtěli běžet, běžet bez ustání, aby našli matku, otce, naději pro život.

Když jejich srdce zmirá, když křičí samotou, když se z jejich útrob prodírá poslední otázka „kde je vlastně Bůh?“, kdo jim dokáže říci, že pro Boha je „každá lidská bytost posvěcená, zasvěcená právě tím, že byla zraněna v dětství ve své nevinosti“?

*Připomeň si: I když v tobě hlodá nevíra, nejsi proto ještě nevěrný.*⁵

*Nepohlížej už na sebe jako na vyprahlou zemi... jak rosa ať ji svlaží ranní slzy a v poušti tvé duše se utiší žízeň po lásce.*⁶

*

* *

Ty, který toužíš následovat Krista až do posledního dechu, měj na paměti: Když Bůh tvořil člověka k svému obrazu, rozhodl se přijmout i riziko stvořit jej jako svobodného, ne podřízeného jako nějaký automat.

Svoboda je slovo nesoucí v sobě tíhu dějin.

Ničemu neposlouží předstírání slepoty. Jak protichůdné významy byly dávány svobodě! Jak hrozně byla zneužívána důvěra vkládaná do tohoto slova!

*Co by to bylo za svobodu, která by ve službách sobeckým zájmům vedla až k narušení svobody jiných?*⁷

*Nejdůležitější je, z jakého pramene se svoboda čerpá.*⁸

*Svobody se nedá dosáhnout jednou provždy.*⁹ *Je oživována bdělou pozorností, s níž jdeme k prameni, ke Vzkříšenému, a žijeme z jeho lásky.*

4 Po celý život jsme chudí Kristovi. Je totiž jisté, že nikdy nejsme lidmi, kteří „dorazili k cíli“. Nikdo nedospěje k úplnému pochopení tajemství víry. Každý si však může říci: V tomto jedinečném společenství, jakým je církev, jiní chápou, žijí to, čemu já nerozumím. Neopírám se jen o svou víru, ale – jako všichni svědkové Kristovi od Panny Marie a apoštolů až po dnešní křesťany – se mohu modlit: „Ježíši Kriste, dej, abych se otevřel tajemství víry.“

Některé lidé se Božích skutečností zmocňují „postupně“, jiní, jako apoštol Pavel, k nim dospějí naráz, v jediném záblesku pochopení. Některé lidé se z různých důvodů ocitají v situaci, kdy nepřijímají eucharistii. Už po dlouhá staletí se v této souvislosti připomíná rozmnožení chlebě: Kristus požehnal pět chlebě, aby jimi podělil množství shromážděných lidí, všechny bez rozdílu. Toto nasycení zástupů, jak o něm vypráví evangelium [Mk 6,30–44], se přeneslo zprvu do východních církví, později i na západ, v podobě mateřského gesta církve, která všem nabízí požehnaný chléb.

5 Za svého pozemského života sám Ježíš slyšel od jednoho člověka: „Věřím...“, ale hned dodal: „...pomoz mé nedověře.“ [Mk 9,24]. V době, kdy Kristus už nebyl na zemi, apoštol Petr napsal věřícím: „Ač jste Krista neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte...“ [1 Pt 1,8].

6 Aby Kristus vyjádřil, že je přítomen v každém člověku, říká neskadno pochopitelná slova: „...vy ve mně a já ve vás.“ [Jn 14,20]. K pochopení této skutečnosti je zapotřebí mnoho času. Čtyři století po Kristu napsal jeden africký křesťan: „Kristus je v tobě, tam je jeho přibyték. Přednes mu svou modlitbu, ale nekřič, jako by byl daleko od tebe. Je hluboko v tobě samém.“ [sv. Augustin] Žijeli Vzkříšený v nás, je také vedle nás, stále nás provází. Je zároveň tím, koho hledáme a kdo se nám dává nalézt.

7 Dokonce je možné zneužívat svobody druhého předstíráním lásky a sputávat jej citovým vydíráním.

8 „...kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ [2 K 3,17]

9 Kristus nás přece osvobodil proto, abychom svobodnými zůstali, abychom na sebe nedali vložit otrocké jho. [Viz Gal 5,1 a 13.]

10 1 K 13,2–3.

11 Je nutné na Boha neustále myslet, abychom mohli přijímat jeho lásku? Bůh důvěrně zná nekonečné možnosti lidského srdce, ony hlubiny, kde Kristus tiše přebývá. Ví, že jsou lidé, kteří citlivě prožívají přítomnost Vzkříšeného, a že jiní zas nepocítují nic, nebo téměř nic. Před 700 lety jeden křesťan z Porýní, Mistr Eckhart, napsal:

„Obracet se k Bohu... neznamená ustavičně na něho myslet. To je nemožné – a ani by to nebylo to nejlepší. Člověk se nemůže spokojit s takovým Bohem, který je jen v jeho myšlenkách. Vždyť kdyby myšlenka na Boha zeslábla, i Bůh by zeslábl. Bůh přesahuje myšlenky lidí a skutečnost Boha nepomine nikdy.“

12 Václav Havel píše ve své poslední knize: „...nepokusíme-li se všichni v sobě objevit či znovuobjevit či vypěstovat to, co nazývám vyšší odpovědností, dopadne to s naší zemí velmi špatně. Návrat svobody do prostředí veskrze morálně rozloženého vyvolá... výbuch všech špatných lidských vlastností. Jakoby tyto špatné sklony byly náhle vysvobozeny a dostaly svobodu k svému uplatnění a rozvoji... Řád svobodně přijaté odpovědnosti k celku a za celek vybudován zatím nebyl... Nepřestanu mluvit o odpovědnosti a o morálce... a podle mého názoru není důvodu, proč ten zápas považovat za předem prohraný. Předem najisto prohraný může být jen jediný zápas: ten, který předem vzdáme. – Jediná politika, které jsem ochoten se věnovat, je prostě službou bližnímu. Službou obci. Službou i těm, kteří přijdou po nás. Je to jen uskutečňovaná odpovědnost k celku a za celek. Odpovědnost vyrůstá totiž z vědomé či podvědomé jistoty, že naší smrtí nic nekončí, protože se všechno navěky zapisuje a zhodnocuje kdesi jinde, kdesi 'nad námi', v tom, co jsem kdysi nazval 'paměť bytí', v této neodmyslitelné části tajemného řádu kosmu, přírody a života, kterému věřící říkají Pánbůh a jehož soudy všechno podléhá.“ [Letní přemítání, kap.5]

13 Ježíšova otázka položená mladíkovi z evangelia [Mk 10,17–22] se obrací k nám a vyzývá nás, abychom šli mnohem dále. Je možné, že v budoucích letech budou křesťané vedeni k daleko prostšímu sdílení v denním životě, ve způsobu bydlení. Se srdcem velmi prostým a s hmotnými prostředky velmi skrovnými lze projevat takovou vstřícnost, že lidé ani nevěří, že je v jejich silách. Ale zůstává stále pravdou, že prostota bez živé bratrské lásky by byla pouhým stínem.

14 Lk 1,38

15 Úžas je slovo citlivé. Mohlo by vyvolat představu vnitřní exaltovanosti, nuceného, přepjatého chování. Úžas jako dar Boží nás utváří zevnitř. Není v něm nic prostoduchého.

16 Před smrtí řekl Ježíš svým učedníkům, že odejde, ale že bude dále přítomen skrze svatého Ducha a že tento duch bude Utěшитelem. Ježíš ví, že lidské stvoření potřebuje podporu, pomoc a také útěchu. (J 14,25–26; 16,5–7)

Jeden z prvních svědků evangelia píše tato ohromující slova: „...Kdybych obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všechno, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.“¹⁰

*

* *

Přijmi jeho lásku¹¹ ... a stáváš se svobodným vzít na sebe odpovědnost¹², svobodným jít až tak daleko, že bys dal vlastní život.

Z evangelia znáš onoho mladého muže, který hledá Boží vůli. Jednoho dne se táže Ježíše a on mu odpovídá: „Jedno ti schází. Prodej všechno, co máš, rozdej chudým; pak přijď a následuj mě.“ A ten mladík odešel smutný.¹³

Proč odešel? Neboť měl mnoho majetku. Chtěl následovat Krista a současně si zachovat bohatství. Nebyl natolik svobodný, aby rozdal z lásky i všechno své vlastnictví.

V lidské povaze je touha mít všechno. Kdo však chce mít všechno najednou, dostává se až k závratí a nemůže nakonec dosáhnout ničeho velkého ani trvalého.

Mladíkovi z evangelia byla nabídnuta svobodná volba. Jak často se sváří ano a ne, když je člověk vyzván darovat z lásky i vlastní život!

Ano fascinuje, současně však také děsí.

Může tě však tvé váhání dovést až k netečnosti vůči onomu ano navěky, které vyslovila Maria?¹⁴

Kéž přijde den neodvolatelného rozhodnutí: chvíle, kdy není jiné východisko, než svobodná volba vrhnout se k Bohu jako do propasti.

A objevíš něco úžasného.¹⁵ Tato propast je Bůh. Není to propast temná, ale vír prozářený jasem Vzkříšeného.

Duch svatý tě vytrhl z pochybností k naději.¹⁶

A ty, který ses svým ano navěky vydal za Kristem, nepodivuj se jeho slovům: „Kdo položí ruku na pluh, nemůže se ohlížet zpět.“¹⁷

Nevyzývá tě, abys zavíral oči před Božím světlem, které v každém okamžiku osvěcuje tvůj život. Vyzývá tě, abys za sebou nechal všechnu hořkost, všechno vzpěčování, všechnu vnitřní temnotu, která nahlodává a dokonce ničí toto ano provždy.

A tak budeš přímo puzen k modlitbě: „Ježíši Kriste, nedopusť, abych dopřával sluchu svým vnitřním temnotám.“¹⁸

*

**

17 Lk 9,62

18 Sv. Augustin, Vyznání.

19 Tyto proudy religiozity jsou mnohdy zařazeny esoterismem. Jedna žena z Prahy podílející se významně na otevírání své země svobodnému světu, matka a babička mnoha dětí, položila tuto otázku: „Tolik mladých lidí je v zajetí idejí a skupin, které jim slibují vysvětlení všeho. Jak jen jim pomoci, aby uvěřili v neviditelné, v nemožné, v lásku Boží? Jak jim pomoci, aby si s úžasem uvědomovali znamení Boží přítomnosti?“

20 Oslabení víry je příznačné pro rozlehlejší oblasti severní polokoule. Někdy jsou to prarodiče, kdo připravují nejmladším cestu ke Kristu. V Taizé mladí lidé z jedné pobaltské země řekli: „Křesťany jsme se stali díky našim babičkám. Moc rádi bychom je vzali s sebou do Taizé. Naše babičky byly většinou z vlasti odsunuty na dlouhou dobu, na předlouhých 15 až 17 let. A přežily jen díky víře v Boha. Jsou to prostě ženy. Necháply, proč tolik utrpení. Některé se vrátily. Jsou to čisté duše bez stopy hořkosti. Pro nás jsou naše babičky svěťice.“

21 Pro mladé lidi je velmi důležité vytvářet malá křesťanská společenství. První vznikla už před lety na Haiti. Aby byly tyto skupiny vnímavé ke Kristu, ke společenství s ním, a také proto, aby se neoddělovaly od starších generací, je důležité, aby zůstaly spojeny s místními křesťanskými obcemi, s farnostmi, v nichž jsou zastoupeny všechny generace, od nejstarších až po děti.

22 Jan XXIII. pronesl tato slova v poselství dne 29. ledna 1959, když hovořil o usmíření mezi křesťany.

23 V sedmém století napsal jeden východní křesťan: „Nepřijímej podezření, ať je vyslovuje kdokoli z lidí, jinak klopýtneš. Neboť ti, kdo dělají senzace z událostí záměrně vyprovokovaných nebo vzniklých z nějaké nehody, neznají cestu pokoje, cestu bratrské lásky, která vede k poznání Boha.“ [sv. Maxim Vyznavač.]

24 Smíření je uzdravením. Předpokládá odpuštění nabídnuté či přijaté. A odpuštění osvobozuje paměť od úzkosti a pocitu viny.

25 „Pout důvěry na zemi“, vycházející už po léta z Taizé neorganizuje mladé lidi v hnutí kolem komunity, ale podněcuje je k tomu, aby se stali tvůrci pokoje, šířiteli důvěry ve svém městě, vesnici, farnosti, kde jsou zastoupeny všechny generace, od dětí po nejstarší lidi. Každý může vytvořit ze svého života pouť důvěry ... modlitbou...snahou porozumět lidem vzdáleným svým původem, svou hierarchií hodnot, ... tím, že kolem sebe šíří usmíření, ... že jiným předává krásnou lidskou naději...

V našem století víra v mnohých částech světa zeslábla. Nastoupila prázdnota, pole působnosti mnohých proudů religiozity s nejrůznějším obsahem.¹⁹

Tváří v tvář tomuto oslabení víry nás smysl pro odpovědnost udržuje v bdělosti. Jedním z prvořadých úkolů je připravovat cesty pro Ježíše Krista.²⁰

Mnoho mladých lidí má dnes velký hlad po hodnověrně žité víře, po pravém spolehnutí se na ni. Jak se pak divit, že jsou zmateni nedůslednosti těch, kteří jsou rozdělení, přestože se odvolávají na tutéž lásku Vzkříšeného?

Lze předávat Kristovo poselství hodnověrněji než skrze darovaný život, v němž se den po dni uskutečňuje usmíření v konkrétní podobě?²¹

Je tak důležité připomenout si, že Kristus nepřišel, aby vytvořil další náboženství, ale aby otevřel možnost spojení se sebou. A když toto jedinečné spojení, společenství, jímž je Kristovo tělo, jeho církev, podstupuje riziko smíření, jas evangelia zazáří tak silně, že se nelze mýlit. Mluví sám za sebe.

V polovině dvacátého století se objevil muž jménem Jan XXIII. Měl vzácný cit pro usmíření křesťanů. Vyjádřil jej s touto jistotou: „Žádný dějinný soud; nesnažme se zjišťovat, kdo se mýlil a kdo měl pravdu; řekněme jen: Usmířme se!“²²

Ten, kdo odpovídá na tuto výzvu, odmítá vidět nepřítele v komkoli.²³ Když se modlí s tichým srdcem, nachází svobodu k odpuštění a dospívá až k lásce k těm, kdo ho zavrhnou nebo s ním špatně nakládají.

Odpuštění je tím mimořádnější skutečností lásky, že vzpomínka na minulost se někdy nedá vymazat. Stává se, že

26 Smíření křesťané budou nenahraditelným kvasem při budování lidské rodiny po celé zemi.

27 Je důležité, aby lidé odpovědní za děti je nikdy nenechali žít v přesvědčení, že Bůh ukládá člověku utrpení. Často již v útlém dětství je v srdci utajovaný strach: Bůh mě potrestá. Představa trestajícího Boha je jednou z hlavních překážek víry. Často na Boha pohlížíme jako na nelítostného soudce, zatímco Jan nám připomíná zanícenými slovy: „Bůh je láska ... ne my jsme si zamilovali Boha, ale on si zamiloval nás.“ [1 Jn 4] Je tak podstatné, aby do srdce dítěte nikdy nevstoupil ve jménu Božím strach.

28 Zj 2,9

29 Je možné zcela prostě v rozhovoru s Kristem vložit na něho naše břemena. Pokorná modlitba je dostupná každému. Bůh přece nežádá při modlitbě ani mimořádné činy ani nadlidské úsilí. Mnoho věřících žilo s jedinou modlitbou, docela prostinkou. Apoštol Pavel napsal: „Nevíme, jak se modlit...“ a dodal: „... také Duch přichází na pomoc naší slabosti a modlí se v nás.“ [Ř 8.26]

Někteří lidé potřebují k modlitbě mnoho slov. Není však lepší říkat je o samotě? Když modlitbu říkáme před lidmi, nenutí je to naslouchat důvěrným slovům určeným Bohu? Nikdo snad nechce obtěžovat druhé mnohomluvnou modlitbou. Když Pavel vybízí „modlete se bez ustání“, neznamená to vyjadřovat se jen slovy. Modlitba je přece o tolik víc. Vyjadřuje se mnoha prostředky: gesty, jako je znamení kříže; symboly, s nimiž se setkáváme v závěru evangelia sv. Lukáše, kde učedníci leží tvář k zemi. Taková modlitba vyjadřuje niternou touhu znova a znova nabízet svůj život jako dar.

Někdy je modlitba vnitřním bojem. Někdy je prostým odevzdáním celé bytosti Bohu, v tichosti, beze slov.

Někteří se modlí jen několika stále stejnými slovy. Může být dobré nalézt si krátkou modlitbu jako výraz svého nitra. Není to však metoda. Ale v nejrůznějších chvílích během dne z nás tento hlas vychází a přivádí nás k pramenu. Dva příklady:

Ježíši Kriste, vnitřní světlo, nedopusť, abych dopřával sluchu svým vnitřním temnotám. Ježíši Kriste, vnitřní světlo, dej mi přijmout tvou lásku.

Požehnej, Pane, nám i těm, které jsi nám světil. Zachovej nás v duchu evangelia: v radosti, v prostotě a v milosrdenství.

ponížení a rány zůstávají v povědomí, které se předává i z generace na generaci. Evangelijní odpuštění však přesahuje paměť.²⁴

*

* *

Na konci našeho století je tolik zemí světa poznamenáno rozdělením a násilím.

Na celém světě touží množství lidí – jak nikdy dříve – po míru a po usmíření. Dělalí všechno, co je uskutečnitelné, aby dosáhli svobody. Berou na sebe odpovědnost za vybudování lidské rodiny.

Ať jsme sebevíce bezbranní, bude pro nás jedním z nejnaléhavějších úkolů v nejbližších letech přinést usmíření tam, kde zraňuje nenávisť, ať už je to blízko nás nebo někde daleko²⁵; ano, učinit všechno, abychom zabránili bratrovražedným válkám.²⁶

Kdo se snaží o usmíření se srdcem prostým, ale zapáleným láskou, objevuje svobodu jako plnost vnitřního života.

Dokáže překonat i nejtvrďší situace, jako si potůček v předjaří proráží cestičku ještě zledovatělou zemí.

*

* *

V pokorné modlitbě bys měl Kristu ještě říci: „Zbav mě mého strachu!“ A Kristus přijde a uvede nás i do tajemství lidské bolesti natolik, že nás otevře pro důvěrné spojení s Bohem.

A jednoho dne pochopíš, že Bůh nechce v nikom vyvolat vnitřní tíseň nebo strach.

Kristus nepřišel na tento svět, aby trestal, ale aby každý lidský tvor byl spasen, usmířen a aby objevil, že Bůh je láska, jen láska.²⁷

Bůh nás zahrnuje nekonečně slitovnou láskou, jde tak daleko, že i naši minulost vkládá do Kristova srdce. Jistota jeho odpuštění je tou nejneslýchanější a nejneuvěřitelnější skutečností evangelia. Tato jistota je svoboda.

Zaslechneš Kristův hlas: „Vím o tvém soužení a o tvé chudobě, ale jsi bohat.“²⁸

Bohatý čím? Jeho láskou, která je pramenem svobody, ukrytým v hlubině tvé bytosti.²⁹

SLOVO K MEDITACI BŘEZEN

JANOVSKÉ HODINKY

Jan 4.5-15

Uvádíme úryvky z Písma, jak se čtou při polední modlitbě v Taizé. Během dne je možné se k nim několikrát vrátit. Biblické odkazy upozorňují na delší čtení. Ti, kdo mají čas na čtení pouze jednoho úryvku, zvolí tučně vytištěný odkaz.

1 1K 15.54-58 L 9.39-45
NE Pavel napsal: Buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně, vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.

2 1 Pt 3.13-17 Mk 11.15-19
PO Petr napsal: Pán, Kristus, budíh svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte.

3 ÚT Mk 11.20-25 1 Pt 4.1-6
Ježíš řekl: Kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.

4 ST POPELEČNÍ STŘEDA 2 K 5.20-6.2 JI 2.12-18 Mt 6.1-6/16-18
Jsme posly Kristovými, prosíme vás: dejte se smířit s Bohem, nyní je den spásy.

5 ČT Jr 1.4-12 L 9.22-25
Hospodin řekl Jeremiášovi: Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě a posvětil jsem tě.

6 PÁ Iz 58.5-9a Mt 9.14-17
Hospodin řekl: Což to je púst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokojuje? Zdalipak púst, který já si přeji, není toto: rozvázat okovy svévolie, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, lámat svůj chléb hladovému?

7 SO L 5.27-32 Iz 58.9b-12
Ježíš řekl: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.

8 NE L 4.1-13 Dt 26.4-10
Ježíš řekl pokušitelí: Je psáno: „Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.“

9 PO Mt 25.34-40 Jr 4.1-4
Ježíš řekl: Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.

10 ÚT Mt 6.7-14 Iz 55.10-11
Ježíš řekl: Váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.

11 ST L 8.19-21 Jr 2.1-7
Ježíš řekl: Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a podle něho jednají.

12 ČT Mt 7.7-11 Jr 2.10-13
Ježíš řekl: Proste a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.

13 PÁ Ez 18.27-32 Mt 5.23-24
Hospodin řekl: Nelibují si ve smrti toho, kdo umírá. Obráťte se tedy a budete žít.

14 SO Dt 30.11-14 Mt 5.43-48
To slovo je ti blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržel.

15 NE L 9.28-36 Fp 3.17-4-1
Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. Přišel oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: Toto je můj vyvolený Syn, toho poslouchajte.

16 PO Jr 3.12-17 L 6.36-38
Hospodin řekl: Navrať se ke mně, můj lide vždyť má láska a milosrdenství trvá navěky.

17 ÚT L 1.16-18 Mt 20.20-26
Hospodin řekl: I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

18 ST Jr 14.7-9 L 15.11-24
Ty jsi naše naděje, Hospodine; proč jsi v zemi jako host? Ty však jsi uprostřed nás a nazývají nás tvým jménem.

19 ČT SV. JOSEF Mdr 10.9-12 L 15.25-32
Josef Moudrost vyrvala své služebníky z tísně. Spravedlivého vedla přímými cestami, dala mu znalost království Božího.

20 PÁ Mi 7.14-16 Mt 21.33-43
Hospodine, pas berlou svou svůj lid, ovce dědictví svého.

21 SO Mi 7.16-20 Mt 18.19-22
Hospodine, kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost? Opět se nad námi slituješ a prokážeš nám milosrdenství.

22 NE J 4.5-14 Ex 17.1-7
Ježíš řekl samařské ženě: Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho a on by ti dal vodu živou.

23 PO Jr 29.11-14 J 4.14-26
To, co s vámi zamýšlím, praví Hospodin, jsou myšlenky o pokoji, nikoli o zlu; chci vám dát naději do budoucnosti. Bude mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.

24 ÚT Jr 17.7-10 J 4.27-42
Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina. Bude jako strom zasazený u vody. V roce sucha se ničeho neobává, nepřestane nést plody.

25 ST L 1.26-38 Iz 7.10-15
Maria řekla andělovi: Jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.

26 ČT Jr 7.23-26 J 4.43-54
Tak praví Hospodin: Poslouchajte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem. Chodte po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.

27 PÁ Oz 14.2-5a Mk 12.28-34
Hospodin řekl: Uzdravím odvrácení svého lidu, rád si jej zamiluji.

28 SO Oz 6.3-6 L 18.9-14
Poznávejme Hospodina, usilujme ho poznat. Jako jitřenka, tak jistě on vyjde. Přejde k nám jako přivaly deště a jako jarní déšť, jenž svažuje zemi.

29 NE Mi 7.7-9 J 9.1-12
Budu vyhlížet k Hospodinu, čekat na Boha, který mě spasí. Sedím-li ve tmě, mým světlem je Hospodin.

30 PO Iz 65.17-19 J 9.13-17
Hospodin řekl: Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Veselte se a jásejte, hle, já stvořím svůj lid k veselí.

31 ÚT Jr 20.7-9 J 9.18-34
Jeremiáš řekl: Hospodino slovo mi přináší jen potupu a pošklebky. Řekl jsem: „Nebudu je připomínat, nebudu v jeho jménu mluvit“, avšak je v mém srdci jak hořící oheň.

Janovské hodinky mohou pomoci při hledání Boha ve ztišení a modlitbě i v každodenním životě. Ten, kdo se pro ně rozhodne, nechť si vyhradí 2-3 hodiny ticha k četbě doporučených biblických textů, ke kterým připojujeme krátké komentáře a otázky. Účastníci se pak setkávají v malých skupinkách (3-10 lidí) postupně u každého z nich. Při těchto schůzkách si sdělují, co koho oslovilo. Setkání mohou zakončit modlitbou.

V obvyčejném setkání u studny Ježíš plně zjevuje, kdo je a jaké je jeho poslání. Podle všech hledisek okolní společnosti není žena, která přichází načerpat vodu ze studny, pro Ježíše rovnocenným partnerem k rozhovoru. Především je to Samařanka, příslušnice národa, který byl pro Židy po staletí dědičným rivalem. A pak je to žena: není namístě, aby hovořila s rabínem ani aby oslovila neznámého muže (viz 4.27). Navíc má pravděpodobně špatnou pověst, je to „hříšnice“: jde pro vodu v poledne, kdy je největší horko a nebezpečí nebezpečí, že by mohla cestou někoho potkat.

Ježíš však bez nejmenšího zaváhání navazuje vztah s touto zneváhouvanou bytostí. Již vyslovením svého zcela lidského přání napít se jí vrací její hodnotu: jedná s ní jako se sobě rovnou či dokonce jako s někým, kdo stojí výš, neboť je schopna přinést mu něco, co mu chybí. Je tím zcela obnovena její lidská důstojnost a mezi ní a Kristem vzniká společenství stojící mimo konvence okolního prostředí.

Toto společenství však není založeno na lidském projevu přiznání. Když se Ježíš obrací na dobrou vůli této ženy, na velkodušnost jejího srdce, je to pouze první krok k tomu, aby jí dal pochopit, že důležitější je schopnost přijímat. Zjevuje Boha, který je především dárce, překypujícím pramenem života a odhaluje sama sebe jako jediného, kdo je schopen nechat vytrysknout tento pramen. Setkání s Ježíšem a jeho prosba, aby mu dala napít, vede samařskou ženu k objevení své vlastní žízně, působí, že v sobě objevuje prázdno, které může naplnit jedině Bůh.

- Kterými prostými gesty plně respektujícími důstojnost druhých můžeme vytvářet znamení společenství rušící bariéry lidských konvencí?
- Kdo mi pomáhá otevřít se Božímu daru, připomenout si, že Bůh ode mne něco chce jedine proto, aby mi sám dal daleko víc?

SLOVO K MEDITACI

DUBEN

JANOVSKÉ HODINKY

Jonáš 1-2

Uvádíme úryvky z Písma, jak se čtou při polední modlitbě v Taizé. Během dne je možné se k nim několikrát vrátit. Biblické odkazy upozorňují na delší čtení. Ti, kdo mají čas na čtení pouze jednoho úryvku, zvolí tučně vylíčený odkaz.

Janovské hodinky mohou pomoci při hledání Boha ve ztišení a modlitbě i v každodenním životě. Ten, kdo se pro ně rozhodne, nechť si vyhradí 2-3 hodiny ticha k četbě doporučených biblických textů, ke kterým připojujeme krátké komentáře a otázky. Účastníci se pak setkávají v malých skupinkách (8-10 lidí) postupně u každého z nich. Při těchto schůzkách si sdělují, co koho oslovilo. Setkání mohou zakončit modlitbou.

1 Iz 49.8-10 J 9.35-39
ST Hospodin řekl o svém lidu: Nebudou hladovět ani žíznit, nebude je ubíjet sálající step a sluneční žár, neboť je povede ten, jenž se nad nimi slitovává, a doveđe je ke zřídílům vod.

2 J 7.1-18 Jr 12.1-3
ČT Ježíš řekl: Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal. Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha.

3 J 7.25-30 Mdr 2.12-20
PÁ Ježíš řekl: Nepřišel jsem sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý. Já ho znám, neboť jsem od něho a on mě poslal.

4 Jr 31.31-34 J 7.37-39
SO Hospodin řekl: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíší jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

5 J 11.1-45 2 Pt 4.18-37
NE Ježíš řekl Martě: Já jsem vzkříšení a život. Kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.

6 J 8.1-11 Iz 42.1-4
PO Ježíš řekl ženě: Kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil? Ona řekla: Nikdo, Pane. Ježíš řekl: Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš.

7 Iz 42.5-7 J 8.25-30
ÚT Hospodin řekl svému služebníku: Já jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku, dám tě za světlo národům.

8 Iz 49.1-6 J 8.31-36
ST Hospodin řekl svému služebníku: Nestačí, abys byl mým služebníkem. Dal jsem tě za světlo národům, abys byl spása má do končin země.

9 Iz 50.8-10 J 8.51-58
ČT Služebník řekl: Hospodin je moje pomoc, kdo mě chce obvinít?

10 Iz 53.1-5 J 10.31-39
PÁ Hospodinův služebník nesl naše bolesti. Jeho jizvami jsme uzdraveni.

11 Ez 37.26-28 J 11.49-56
SO Hospodin řekl: Uzavřu se svým lidem smlouvu pokoje, bude to věčná smlouva. V jejich středu zřídím svou svatyni navěky.

12 L 19.28-40 Iz 50.4-7
NE KVĚTNÁ NEDĚLE Celý zástup učedníků počal radostně a hlasitě chválit Boha za všechny mocné činy, které viděli. Volali: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově!

13 Mt 26.30-43 Mt 26.53-72
PO Ježíš řekl svým učedníkům: „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“

14 Mk 14.32-52 Mt 14.5-72
ÚT V Getsemane se Ježíš modlil: Otče, tobě je všecko možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.

15 L 23.26-46 L 23.1-12
ST Zločinec řekl Ježíši: Pamatuj na mne, až přijdeš do svého království. Ježíš mu odpověděl: Dnes budeš se mnou v ráji.

16 J 13.1-15 L 22.7-23 1 K 11.23-26
ČT Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.

17 J 19.1-37 J 18.28-40
PÁ VELKÝ PÁTEK Pilát vydal Ježíše, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž přišel na místo zvané Golgota. Tam ho ukřižovali.

18 19.25-26 Mt 27.62-66
JB Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem.

19 20.1-18 Ko 3.1-4
J VELIKONOČNÍ NEDĚLE Zmrtvýchvstalý Kristus řekl Marii Magdalské: Jdi k mým bratrům a pověz jim, že vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.

20 L 24.33-48 Sk 2.14,22-28
PO Když učedníci jdoucí do Emaus poznali Zmrtvýchvstalého, vrátili se do Jeruzaléma, našli jedenáct učedníků, kteří jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi!“

21 Mt 28.1-8 Sk 2.36-41
ÚT Anděl řekl ženám: „Nebojte se. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde, byl vzkříšen, jak řekl.“

22 Sk 3.1-10 Mt 28.9-20
ST Petr řekl chromému: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Vyskočil na nohy, chodil a chválil Boha.

23 J 20.19-23 Sk 3.11-21
ČT Zmrtvýchvstalý Kristus dechl na učedníky a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny.“

24 Sk 4.1-12 J 21.4-14
PÁ Ježíš je ten kámen, který stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným.

25 Mk 16.15-20 Sk 4.13-21
SO SV. MAREK Ježíš poslal své učedníky a řekl jim: Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.

26 J 20.24-31 Sk 5.12-16
NE Ježíš řekl Tomášovi: Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.

27 Sk 4.32-37 J 3.1-8
PO Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společně.

28 J 3.7-15 Sk 5.27-33
ÚT Každý, kdo věří v Krista, má život věčný.

29 J 3.16-17 Sk 5.34-42
ST Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

30 J 3.18-21 Sk 7.51-8.1
ČT Ježíš řekl: Kdo činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.

Na rozdíl od ostatních prorockých knih není kniha Jonáš sbírkou prorockých určitých historického proroka, nýbrž skvěle vystavěný příběh, který se snaží zalíbit i poučit. I když „dar, který Kristus vložil do tvé duše, je tak jedinečný, že útěk není možný“ (Dopis „Láska, pramen svobody“), zároveň je v lidské povaze snaha utéci před odpovědnostmi, které se mohou zdát příliš těžké. Jonáš se o to pokouší: nasedá na loď, která ho má dopravit na druhý konec světa. Chtít utéci Bohu však zároveň znamená chtít utéci svému vlastnímu srdci. A taková snaha nás může přivést jediné do slepé uličky a zavléci do ní i ostatní. Naštěstí, byť zapomenut, zůstává Bůh přítomen a přivádí zbloudilé k pravdě svého bytí. Autor knihy s velkou vynalézavostí ukazuje, že Bůh může použít všeho, aby přivedl lidi k sobě: nevěřících (pohanští námořníci jsou mnohem „zbožnější“ než izraelský prorok) i přírodních sil (bouře a potom „veliká ryba“, která upomíná na mořské obludy považované ve starých mýtech za největší nepřátele Boha.) Zdá se, že Jonášova neposlušnost ho vede ke smrti daleko od Boha. Jeho zjevné neštěstí je ve skutečnosti pouze nezbytným přechodem, aby prorok mohl být nakonec přiveden na správnou cestu. Neudivuje nás, že první křesťané (a také sám Ježíš, viz Mt 12.40) viděli v Jonášovi předobraz velikonočního Krista, který smrtí přechází do plnosti života.

- Co dělat, když mám pokušení utéci před odpovědností, kterou mi Bůh svěřuje?
- Použil Bůh některých lidí a událostí k tomu, aby mi dal pochopit, s jakou výzvou se ke mně obrací? Kteří lidé a které události to byli?

POZDRAVNÁ POSELSTVÍ EVROPSKÉMU SETKÁNÍ MLADÝCH V BUDAPEŠTI

Papež Jan Pavel II.:

Milý bratře Rogere,

Svatý Otec byl informován o Evropském setkání mladých v Budapešti, další etapě „Poutí důvěry na zemi“, kde budete dále prohlubovat s mladými účastníky téma „Vnitřní život a lidská solidarita“ a vyslovíte podporu a povzbuzení všem účastníkům.

Drazí mladí poutníci, už tímto setkáním nabýváte první zkušenosti, jak překonávat hranice jazykové, kulturní i duchovní. Ve společném jednání se angažujete také osobně. Naslouchání slovům našeho Pána nás otvírá potřebám bližních. Tak jako u Marie Magdalské o velikonočním jitru, Kristus, přítomný v nehlubším nitru, vkládá i do vás svého Ducha a posílá vás na cesty tohoto světa: „Jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ [Jn 20,17] Setkání s Bohem, trojjediným Bohem lásky, toto setkání v tichu a kontemplaci činí z každého posla evangelia.

Při rozhovorech mějte na paměti, že k tomu, abyste mohli nabídnout odpuštění svým bratřím, je třeba, abyste se usmířili s Bohem. Kéž by přijaté odpuštění otevřelo cestu k smíření mezi národy, bez něhož by Evropa třetího tisíciletí nemohla budovat jednotu! Na počátku nového roku se díky vašemu jednání může zrodit naděje v Evropu, které by se podařilo překonat rozpory, jež ji v minulosti rozdělávaly.

Papež vám přeje, aby vaše setkání přispělo k výstavbě Evropy pokojné, Evropy víry, naděje a lásky právě v těchto dnech, kdy slavíme památku Vtělení Knížete pokoje. Vyprošuje Boží požehnání a milost pro všechny účastníky i pro ty, kdo je přijmou, ale i pro komunitu bratří.

Patriarcha cařihradský Bartolomeos:

S velkou radostí a pohnutím zdravíme 14. Evropské setkání mladých uspořádané milovanou komunitou z Taizé.

Na přechodu ze starého do nového roku, na úsvitu třetího tisíciletí, ve chvíli pro křesťany celého světa historické, ale též kritické, je toto setkání v modlitbě a putování k pramenům, setkání shromažďující ve jménu Kristově desítky tisíc mladých z různých zemí, událostí požehnanou, nesoucí naději pro nový svět, který se právě rodí.

Tento nový svět pravého lidského porozumění, umožňující setkávat se v pokoji a společně hledat řešení, tento lidštější svět, tento svět lásky je, moji milovaní, světem vašim.

Budujte takový svět, svět, v němž bude brán větší ohled na osobní hodnotu člověka; neboť lidská bytost byla stvořena k obrazu Božímu, k jeho podobě.

Nad tímto novým světem XXI. století je láska, kterou Bůh už hojně projevil. Lidstvo je zkušeno, ale ne „zkuškami nad své síly“ (1K 10.13).

Ať vaše víra roste, „z upřímného srdce se vytrvale navzájem milujte“ (1Pt 1.22). Vaším průvodcem a důvěrným přítelem nechtě je Ježíš Kristus, který „přišel, abychom měli život a měli ho v hojnosti“ (viz J 10.10).

„Bůh je láska“ (1J 4.16)

Prezident Maďarské republiky Göncz Arpad:

Zdravím bratra Rogera, bratry z komunity Taizé i tisíce a tisíce mladých lidí, kteří přijeli do naší země ze všech evropských států.

Taizé je plamen víry, který v našem chladném a temném světě hoří pro všechny.

Taizé je kvasem lásky ve světě, který je jako špatně vykynutý chléb.

Kéž se tento plamen zvětšuje, aby se všichni lidé, kteří se třesou chladem, mohli ohřát jeho teplem!

Kéž tento kvas promění náš svět, aby se stal chlebem bratrské lásky!

Kéž vás Boží požehnání provází ve vaší práci!

Posledního dne setkání adresoval i maďarský ministerský předseda, pan Jozsef Antall, bratru Rogerovi dopis, v němž pozdravil mladé z celé Evropy.

Generální tajemník OSN:

Pan Javier Perez de Cuellar pozdravil telefonicky z New Yorku bratra Rogera, všechny bratry komunity, desetitisíce mladých lidí z východoevropských i západoevropských zemí, ale i z jiných kontinentů, kteří se sjeli na Evropské setkání do Budapešti.

Javier Perez de Cuellar končí své působení v OSN a děkuje mladým lidem za podporu, kterou mu svými modlitbami poskytovali v posledních letech. Ujišťuje je, že jejich úsilí o mír a práci pro usmíření, jejich „Poutí důvěry na zemi“ jsou a budou i nadále významnou podporou pro Organizaci spojených národů.

Arcibiskup z Canterbury, George Carey:

U příležitosti Evropského setkání mladých uspořádaného komunitou v Taizé vám posílám vřelé pozdravy a ujišťuji vás o svých modlitbách.

Taizé se stalo symbolem odstraňování hradeb mezi národy a mezi církvemi. Taizé se také pro mladé lidi stalo symbolem společné modlitby překračující hranice mezi národy. V příštím roce mám v úmyslu připojit se ke stále vzrůstajícímu počtu poutníků do Taizé a vzít s sebou tisíc mladých anglikánů. Víím, že tam mnoho získáme při společných modlitbách a úvahách.

V tyto dny budete také vy objevovat znovu svazky, které spojují křesťany na celém světě. To, že se opět setkáváte ve velkém středoevropském městě, abyste v této epoše obnovené naděje slavili společně budování nového kontinentu, je velkým povzbuzením.

Kéž Bůh žehná vašim meditacím, modlitbám i slavnostem. Kéž jste povzbuzením pro obyvatele Budapešti, kteří vás přijímají se štědrá a vřelou pohostinností.

Arcibiskup z Canterbury s tisícem mladých anglikánů bude v Taizé v týdnu od 23. do 30. srpna 1992.

Komunita Taizé nevlastní žádný kapitál, nepřijímá žádné dary ani dědictví, vůbec nic. Jediný příjem pochází z práce členů komunity.

Z výtěžku své práce hradí komunita velkou část nákladů spojených s pobyty mladých v Taizé, opravy budov, stavbu nových atd.

Vaši podporu však potřebuje OPE-RACE NADĚJE, která slouží k zajištění dvou důležitých věcí:

1. příspěvku na cesty mladých z jižní polokoule nebo z východní Evropy do Taizé. Stále víc jich touží přijet, nemají však prostředky na zaplacení cestovních výdajů (během tří let se počet mladých přijíždějících do Taizé téměř zdvojnásobil).

2. pomoci pro mladé v některých chudých zemích Evropy, kteří si nemohou opatřit ani to, co nutně potřebují ke každodennímu životu.

V příštím Dopise z Taizé upřesníme, jak se do OPERACE NADĚJE zapojit.

Příští etapa poutí důvěry na zemi: Severoamerické setkání mladých

DAYTON, OHIO

21.-25. května 1992

V nakl. CESTA právě vyšlo:
Marie matka smíření – meditace bratra Rogera a matky Terezy.
Cena 19 Kčs
Láska nad všechnu lásku.
Cena 25 Kčs

Dopis z Taizé

Vychází 6x ročně

Cena celoročního předplatného je 24 Kčs + poštovné 9 Kčs = 33 Kčs.

Předplatné se vztahuje na 6 čísel dopředu od okamžiku zaplacení. Prosíme platte složenkou typu C na adresu:

Nakladatelství CESTA
Vymazalova 4
615 00 Brno

Na složenku ze zadu v rubrice „Zpráva pro příjemce“ poznamenejte DzT 1992 a počet objednávaných kusů.

Pravidelně se bude střídát česká a slovenská verze.

Pro korespondenci s komunitou adresa:

Lettre de Taizé,
71250 TAIZÉ-Communauté, Francie

Pracovní číslo tohoto vydání: 162

Vydává a tisk zajišťuje: nakladatelství CESTA